Ч. 74 Второкъ 6 цвѣтня (18) 1893 Рôкъ III.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Адмiнiстрацiя: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакцiя: ул. Францiсканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламацiѣ неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Передплата у Львовѣ въ Адмiнiстрацiи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Старостватахъ на провiнцiи:
на цѣлый рокъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рокъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Дальшій подѣѣ въ Сербiи.

Зъ Бѣлграду доносять до Pol. Corr.: Всѣ дворы и правительства, котрымъ нотiфiковано обнятє управы державы королемъ Александромъ, принимаючи ту вѣсть высказали свои симпатiи для особы короля Александра и пожелали щастя для успѣшного розвою нового правительства. Въ Бѣлградѣ принято зъ великимъ вдоволенємъ вѣсть, що австро-угорскiй мiнiстеръ для справъ заграничныхъ, ґр. Кальнокiй, принимаючи вôдъ сербского посла Симича повѣдомленє о тôмъ, що стало ся въ Сербiи, скориставъ зъ нагоды и заявивъ знову прихильнôсть Є. Вел. Цѣсаря Францъ Йосифа для короля Александра, додаючи, що Австро-Угорщина желає молодому королеви щасливого панованя.

Всѣ сербскѝ мѣста, разомъ 22 и всѣ бôльшѝ мѣсцевости постановили выслати депутацiю до короля, щобы заявили єму свою льояльнôсть и непохитну вѣрнôсть для єго особы и династiѣ Обреновичѣвъ.

Въ декотрыхъ бѣлградскихъ кругахъ ходить чутка, що бувше мiнiстерство Авакумовича має бути поставлене передъ судъ за незаконне поступованє и нарушенє конституцiѣ. Въ правительственныхъ же кругахъ кажуть, що нове правительство буде въ своѣй внутрѣшнôй полiтицѣ придержувати ся въ кождôмъ напрямѣ засады примиримости. Можна длятого предвидѣти, що кабiнетъ Докича выступить въ скупштинѣ противъ ставленя упавшого кабiнету передъ судъ, наколибъ того хто зажадавъ. Самъ король Александеръ рѣшивъ ся, закимъ ще зложить присягу, абы заразъ по єѣ зложеню дати загальну амнестiю за полiтичнѝ провины.

Родичѣ короля мають напевно въ сихъ мѣсяцяхъ приѣхати до Бѣлграду, але часъ, въ котрôмъ то має наступити, годѣ ще точно означити. Бувшiй першiй реґентъ, Ристичь, задумує выѣхати за границю и поѣде мабуть десь на воды, а другiй реґентъ Бѣломарковичь выѣде на село въ свои добра. Обохъ ихъ пущено дня 14 с. м. въ полудне на волю.

До Pol. Corr. доносять дальше: „Новый сербскiй президентъ мiнiстрôвъ, др. Докичь, скориставъ оногды кôлька разôвъ зъ нагоды и заявивъ рѣшучо навѣдуючимъ ся особамъ зъ кругôвъ дипльоматичныхъ и публiцистичныхъ, що послѣдный переворотъ наступивъ безъ якого небудь вплыву изъ заграницѣ и була то формально конечна вымога, до якои перло выключно лишь внутрѣшне положенє въ краю. Нове правительство буде старати ся удержувати на всѣ стороны зовсѣмъ коректнî вôдносины межинароднî и не дати нѣкому причинъ до якихсь неоправданымъ жалѣвъ.

Загально говорять, що межи немногими людьми, що знали о маючôмъ наступити переворотѣ, бувъ також и проводиръ напреднякôвъ (поступовцѣвъ) Ґарашанинъ. Єму зложили оногды вiзиту президентъ мiнiстрôвъ Докичь, и мiнiстеръ вôйны Франасовичь, и вôнъ привитавъ короля дуже щирымъ, привѣтнымъ письмомъ. Мимо того, що зъ офiцiяльнои стороны рѣшучо тому заперечують, єсть въ Бѣлградѣ загальна думка, що послѣднѝ подѣѣ въ Сербiи настали въ порозумѣню зъ родичами короля, специяльно же пôсля указокъ вôтця молодого короля. Холоднокровне и вôдважне выступленє короля приняли майже всѣ круги зъ ентузiястичнымъ признанємъ.

Поголоска, будьто бы бувшiй король сербскiй Милянъ перебувавъ у Вѣдни и зъ вôдтамъ вѣвъ цѣлымъ переворотомъ въ Сербiи, ба, що вôнъ навѣть мавъ вже выѣхати до Бѣлграду, бо єго видѣли въ Будапештѣ, показуєсь безосновна. До Pol. Corr. доносять зъ Парижа, що Милянъ все ще тамъ перебуває, и що зъ нагоды обнятя правительства королемъ Александромъ дôставъ якъ зъ Сербiѣ такъ и зъ другихъ сторôнъ богато ґратуляцiй, на котрѝ вôдповѣвъ телеґрафiчно.

Вся вѣденьска праса обговорюючи послѣднѝ подѣѣ въ Сербiи, высказує загально поглядъ, що замахъ державный короля выратувавъ Сербiю вôдъ революцiѣ. Була то революцiя зъ горы, щобы не допустити до революцiѣ зъ долины. Теперь, кажуть, єсть надѣя, що вôдносины въ Сербiи сконсолiдують ся.

Зъ вôдзывôвъ россiйскои прасы звѣстный поки що лишь голосъ „Новостей“. Згадана ґазета доказує, що положенє въ Сербiи єсть дуже поважне и повне непокоячихъ ознакъ, котрѝ можуть дотыкати загальныхъ интересôвъ европейскихъ. Новѝ мiнiстры суть очевидно марiонетками якихсь укрытыхъ личностей. Ристичь и лiберальна партiя зôбрали то, що посѣяли.

Справы краєвѝ.

(Пôдмога на льокальнѝ зелѣзницѣ. — Проєктъ будôвничого закона для мѣсточокъ и сѣлъ. — Змѣна шинкôвъ и коршемъ на господы).

Въ наслѣдокъ порученя Сойму въ 1889 роцѣ, Выдѣлъ краєвый выготовивъ теперь справозданє що до условiй, пôдъ якими край мôгъ бы пôддержувати будову льокальныхъ зелѣзныхъ дорôгъ. То справозданє, що має предложитись Соймови въ теперѣшнôй сесiи, кôнчить ся проєктомъ закона, въ силу котрого край буде по змозѣ пôддержувати будову другостепенныхъ зелѣзныхъ дорôгъ, т. є. зелѣзныхъ дорôгъ льокальныхъ и вiцiнальныхъ, паровыхъ трамваѣвъ и т. п. предприємствъ, призначе-

---

25)

КУМА ЖУРБА.

ПОВѢСТЬ

Г. СУДЕРМАНА.

(Дальше).

Одного передполудня заѣхавъ на подвôрє вôзокъ, въ котрôмъ сидѣло двохъ жандармôвъ и двохъ незнакомыхъ панôвъ. Зъ нихъ оденъ, товстый череванъ, може сороклѣтный, въ золотыхъ окулярахъ на носѣ, представивъ ся яко судя слѣдчiй.

Павло налякавъ ся, бо чувъ дуже добре, що не одно мавъ затаити.

Слѣдчiй судя оглянувъ впередъ згарища, знявъ плянъ фундаментôвъ и выпытавъ, де находили ся брамы и вôкна; вôдтакъ скликавъ цѣлу службу и розпытавъ єѣ якъ найдокладнѣйше о все, що робили въ передодень ажь до хвилѣ пожару.

Павло стоявъ побôчь, поблѣдъ и тремтѣвъ, а коли судя увôльнивъ уже челядь, щобы єго самого выпытати, то єму здавало ся, що се вже конець свѣта.

— Чи въ день пожару вы були въ стодолѣ? — спытавъ судя.

— Бувъ.

— Чи курили вы може тютюнъ?

— Нѣ.

— Пригадайте-но собѣ, чи тодѣ взагалѣ не мали вы въ рукахъ огню, сѣрникôвъ або чогось подôбного?

— Нѣ, не мавъ; я занадто осторожный на таке.

— Коли послѣдный разъ були вы въ стодолѣ?

— О осьмôй годинѣ вечеромъ.

— Що вы тамъ робили?

— Я обходивъ, якъ що вечера, цѣле господарство, закимъ позамыкаю брамы.

— Вы замыкаєте брамы власноручно?

— Такъ єсть — все.

— Чи того вечера не замѣтили вы чого?

— Нѣ, зовсѣмъ нѣчого.

— Може вы бачили кого, якъ закрадавъ ся до будынкôвъ?

Блыскавицею заяснѣло єму наразъ у головѣ. Ажь въ тôй хвили пригадавъ собѣ ту тѣнь, що на початку пожару бачивъ пôдъ лѣсомъ. Ба, але то не дѣялось коло будынкôвъ!

И вôнъ вôдôтхнувъ глубоко и сказавъ:

— Нѣ!

Ну — подумавъ собѣ — теперь прийде слѣдуюче пытанє, котре выявить єго нôчну прогульку и покаже тайну, котру доси скрывавъ у глубинѣ серця.

Отже не сталось такъ. Слѣдчiй судя переставъ выпытувати и помовчавши хвилю сказавъ:

— До недавна бувъ у васъ у службѣ якiйсь Михайло Равчусъ, правда?

— Бувъ — вôдповѣвъ Павло и выдививъ ся на судю великими очима. Отже то Равчуса пôдозрѣвали...

— Чому вы вôдправили єго?

Павло оповѣвъ докладно всю страшну подѣю, але старавъ ся, щобы вся попередна сцена зъ Дуґлясомъ осталась въ тѣни. Теперь, коли первѣстна небезпечнôсть минула щасливо, вôдзыскавъ холодну кровь и спокôй.

Урядникъ, що списувавъ протоколъ, нотувавъ собѣ все пильно, а судя слѣдчiй пôднѣсъ бровы въ гору такъ, якъ колибъ теперь було вже все для него ясне. Коли Павло скôнчивъ своє оповѣданє, давъ знакъ жандармови, а той мовчки обернувъ ся и пôшовъ дорогою до Геленєнталю.

— Теперь хотѣвъ бы я поговорити зъ вашимъ батькомъ — промовивъ судя. — Чи вôнъ у такôмъ станѣ, що можна єго выпытувати о дещо?

— Позвольте менѣ пôти подивитись — вôдповѣвъ на то Павло и пôшовъ до комнаты хорого.

Заставъ батька, якъ выпростованый сидѣвъ на лôжку; єго око блестѣло, а въ чертахъ лиця знати було лютôсть здержувану зъ тяжкою бѣдою.

ныхъ для публичной комунікаціи, а хосенныхъ зъ огляду на интересы краю. Пôдмога краєва означує ся въ проєктѣ закона: а) посредствомъ удѣленя позичокъ; б) посредствомъ принятя на себе краємъ акцій зелѣзно-дорогового предприємства; в) кождымъ инымъ способомъ, особливо также посредствомъ веденя будовы въ адміністраціи краю, єсли лише Соймъ признасть потребу такои будовы.

Мѣжь предложенями, приготоваными краєвымъ Выдѣломъ на теперѣшну сесію Сойму, находить ся также проєктъ будôвничого закона для мѣсточокъ и сѣлъ. Головну увагу звертає проєктъ на тй мѣсцевости, де нинѣ находять ся або коли небудь повстануть купелево-водолѣчничй заведеня, кліматичнй стациі и прч. Розходить ся о введенє въ такихъ мѣсцевостяхъ бôльшого ладу зô взглядôвъ здоровля и безпечности вôдъ огню, також въ интересѣ розвитку данои мѣсцевости, на дѣлѣ-жь въ интересѣ купелевыхъ гостей и въ тôмъ вôдношеню ставить проєктъ для такихъ громадъ доволѣ тяжкй условія при будовѣ домôвъ. Контроля въ тôмъ взглядѣ, розглядъ плянôвъ и мѣсцевый розглядъ лишає ся выдѣламъ повѣтовымъ.

Загально въ проєктѣ положено найбôльшу вагу на безпечность вôдъ огню. Обовязокъ ужити не пôддающого ся огневи матеріялу при будовѣ новыхъ домôвъ ограничає проєктъ закона до одноповерховыхъ домôвъ, до будынкôвъ зô зводами и сутеренами, або такихъ, що мають служити на публичнй и промысловй цѣли, значить до будынкôвъ, поставленыхъ властями або заможними людьми. Проєктъ вводить дальше декотрй пôльги що до вôддаленя домôвъ, до котрыхъ не ужито огнетревалого матеріялу, але не допускає нѣякои полекшѣ що до обовязку и поставленя мурованыхъ коминôвъ. Недостатокъ такихъ коминôвъ уважає краєвый Выдѣлъ въ мотивахъ проєкту головною причиною нещастя огню и гнѣздомъ рôзныхъ епідемій. Тутъ наводить краєвый Выдѣлъ для илюстраціи статистичнй цифры пôсля котрыхъ въ однôмъ роцѣ нищить огонь въ краю пересѣчно 5978 будынкôвъ, а страта выносить 2,480.876 зр.

Новый законъ буде обовязувати въ 16 меншихъ мѣстахъ, 121 мѣсточкахъ и у всѣхъ селахъ, числомъ до 6000.

На послѣднôй сесіи ухваливъ Соймъ вôзвати дирекцію галицкого фонду пропінацийного, щобы старала ся змѣнити постепенно типъ шинкôвъ и коршемъ въ нашôмъ краю на чистй и чемнй господы, котрй не вплывали бы шкôдливо на моральный и матеріяльный станъ населеня.

На ту резолюцію одержавъ Выдѣлъ краєвый вôдповѣдь, що, зъ огляду на законъ зъ 22 цвѣтня, котрый въ §. 3 строго означує кругъ дѣяльности власти, дирекція фонду пропінацийного може лише въ малôй части вдоволити бажанямъ резолюціѣ соймовои. На пôдставѣ згаданого параграфу, дирекція може лише свобôдно выбирати личности на аренду права пропінаціи и унормувати контрактово вôдносины аренды пôдъ взглядомъ выконуваня того права, отже при выборѣ арендарѣвъ старає ся вôддавати пропінацію попереднымъ властителямъ того права, глядить на интересы властителѣвъ пивоварень, горалень и т. д. и имъ при рôвныхъ условіяхъ другихъ оферентôвъ дає перше мѣсце.

Що до самого выконаня права пропінаціѣ, §. 5 застерѣгає цензурованє властей политичныхъ надъ личностями, котрыхъ принято на шинкарѣвъ и пересторогу приписôвъ противъ пiяньства и лихвы, що усуває ся зъ пôдъ вплыву дирекціи пропінацийного фонду. Дирекція упевнила Выдѣлъ краєвый, що буде поступати въ духу соймовои резолюціѣ, але не може брати на себе поступѣнной змѣны типу шинкôвъ на господы, бо ту дѣяльность треба полишити рѣшеню законодатныхъ властей.

Переглядъ політичный.

Presse доносить, що въ найблизшихъ часахъ має прибути до Вѣдня репрезентантъ галицкого Выдѣлу краєвого въ цѣли нарадженя зъ правительствомъ въ справѣ переведеня закона о подôльскихъ зелѣзницяхъ льокальныхъ.

Въ парляментѣ угорскомъ заявивъ президентъ міністрôвъ Вексрле на интерпеляцію Полоніого, що миръ въ наслѣдокъ подѣй въ Сербіи не єсть зовсѣмъ загроженый.

Въ Чехахъ въ околици Колина ширять ся дальше розрухи противъ жидôвъ. По селахъ волочать ся якісь люде, котрй бунтують противъ жидôвъ, въ наслѣдокъ чого жиды утѣкають до мѣстъ. Зъ Пардубиць и Часлава завôзвано телеграфічно присланя войска зъ Праги. Въ Колинѣ заряджено зъ причины надходячого тамъ ярмарку надзвычайнй мѣры осторожности.

Вчера передъ полуднемъ вôдбуло ся въ соборной церкви бѣлградской торжественне богослуженє. Войско выступило въ повнôй парадѣ, а на святочно украшеныхъ улицяхъ сновало ся множество народу. Въ церквѣ зôбрались були цѣлый корпусъ офіцирскій, всѣ міністры и высокй достойники та урядники. При выстрѣлахъ зъ пушокъ явивъ ся король въ супроводѣ Чирича и Франасовича та кôлькохъ адъютантôвъ. Въ церквѣ явили ся побôчь радикалôвъ також бувшй міністры зъ партіѣ поступовцѣвъ разомъ зъ Гарашаниномъ. По богослуженю вôдбуло ся въ королевскôй палатѣ велике принятє. Вечеромъ було мѣсто илюміноване, а въ театрѣ вôдбуло ся ґалеве представленє патріотичнои штуки „Князь Милошь Обреновичь“.

Обохъ реґентôвъ Рістича и Бѣломарковича спенсіоновано и вызначено имъ по 8000 франкôвъ рôчнои пенсіѣ.

Новинки.

Львôвъ дня 17 цвѣтня.

— **Єго Ексцеленція Впреосвящ. Митрополитъ, дръ Сильвестеръ Сембратовичь** посѣтивъ въ суботу въ полудне професора дра Омеляна Огоновского, котрый вô второкъ минувшого тыждня въ репрезентантами руско-народныхъ товариствъ зложивъ сему нашому князеви церкви сердечнй благожеланя Русинôвъ въ нагоды наданя Впреосвященому Є. В. Цѣсаремъ ордера желѣзнои короны I клясы. Єго Ексцеленція подякувавъ дрови Огоновскому за тй желаня и просивъ єго, щобы сю подяку заявивъ также прочимъ членамъ депутаціѣ вôдъ руско-народныхъ товариствъ.

— **Панна Саломеа Крушельницка**, знана зъ концертôвъ наша спѣвачка, выступала въ суботу яко дебютантка у „Фаворитѣ“ на сценѣ польского театру. Публика приняла єѣ дуже прихильно, а критика высказуєсь зъ великими похвалами о єѣ голосѣ, рутинѣ въ спѣвѣ и поставѣ.

— **Вѣнчанє.** Дня 20 цвѣтня вôдбуде ся въ Угриню коло Чорткова о 8-ôй годинѣ вечеромъ вѣнчанє дра Стефана Федака, адвоката краєвого зô Львова, зъ панною Марією Сѣчиньскою, дочкою угриньского о. пароха.

— **Зъ руского театру.** Дотеперѣшный адміністраторъ руского народного театру п. Юл. Винницкій уступивъ, а его мѣсце занявъ п. Гуляй.

— **Трамвай електричный у Львовѣ** має ити пôсля пляну предложеного мѣскимъ урядомъ будôвничимъ радѣ громадскôй слѣдуючими улицями: Вôдъ двôрця зелѣзничого доѣздомъ до школы зелѣзницѣ Кароля Людвика, зъ вôдси завертає на лѣво, иде улицею „Дорога на болоня“, улицею Короткою, Барскою, выходить на Городецку, де перетинає пôвперекъ шляхъ трамваю кôнного и веде дальше улицею Льва Сапѣги, вôдтакъ улицею Коперника до почты, тутъ звертає на лѣво въ улицю Оссолиньскихъ, вôдтакъ на право въ Сикстуску, перетинає трамвай на улици Кароля Людвика и улицею Килиньского та площею Капітульною иде до ринку. Звôдси переходить улицею Рускою, Пôдвалемъ, вздовжь Бернардиньского муру и улицею Чарнецкого до улицѣ Лычаковскои, а вôдтакъ просто сею улицею ажь до школы им. Зиморовича. Сей головный шляхъ буде мати тр

— Пусти ихъ тутъ! — сказавъ Павлови — хочь то все казка.... справдѣшного виновника не осмѣлять ся нѣколи покарати.... та нехай прийдуть!

И вôнъ також оповѣвъ слѣдчому судьѣ ту саму подѣю, але саме то, що Павло зъ сорома промовчавъ, суперечку зъ Дуґлясомъ и травленє его псомъ, то выволѣкъ вôнъ остентаційно на яву и зъ юнацкою говôрливостю оповѣвъ урядникамъ. Судя задумавшись, почѣхавъ ся въ голову, а писарь занотувавъ все зновь скваппо.

Коли Майгеферъ дôйшовъ у своимъ оповѣданю до тои хвилѣ, де треба було сказати про вчинокъ сына, замовкъ. Глянувъ на Павла такъ, що въ поглядѣ его знати було и гнѣвъ и досаду вôдразу.

— А щожь дальше? — пытавъ судя.

— Я старый — воркнувъ крôзь зубы — не силуйте мене, панове, оповѣдати про власный соромъ.

Судя вдоволивъ ся сею вôдповѣдю. Коли спытавъ Майгефера, чи вже перше пôдозрѣвавъ Михайла Равчуса, той таємничо засмѣявъ ся и шепнувъ:

— Орудємъ, нужденнымъ орудємъ въ чужихъ рукахъ бувъ вôнъ може, але.... — и ту замовкъ.

— Але?...

— Шкода то, пане судье, що справедливôсть носить на очахъ перепаску — вôдповѣвъ зъ глумливымъ усмѣхомъ — я не маю нѣчого бôльше сказати.

Судя и писарь глянули по собѣ и помахали головами; на тôмъ уже цѣле слѣдство скôнчило ся.

— Чи Михайло Равчусъ буде увязненый? — спытавъ Павло тыхъ панôвъ, заким усѣли на вôзокъ.

— Вже увязненый мабуть въ тôй хвили — вôдповѣвъ судя. — По пяному вôдгрожувавъ ся вôнъ всѣляко, а то, чого мы вôдъ васъ про него дôзнали ся, ажь надто выстарчає, щобы его взяти у слѣдство, хочь и богато ще остаєсь неяснымъ.

По тыхъ словахъ панове судьѣ заразъ вôдъѣхали.

Довго стоявъ Павло и дививъ ся за вôдъѣзджаючимъ вôзкомъ.

Послѣднй слова судьѣ збудили у нѣмъ наново обаву, а коли тыжнѣ минали и вступне слѣдство пшло своєю дорогою, наляканый и трептячій, вôнъ ходивъ по домѣ, якъ колибъ караючій засудъ судьѣвъ мавъ упасти на него, и то лише на него.

Павло разомъ зъ матѣрю и сестрами одержали завôзванє, ставити ся передъ судомъ присяжныхъ въ характерѣ свѣдкôвъ, лише батькови оставили свободу выбору, чи хоче въ день процесу свѣдчити въ судѣ, чи датись переслухатись ще разъ дома. Але вôнъ заявивъ, що волѣвъ бы радше трупомъ упасти въ сали засѣданъ суду, нѣжь бы мавъ сидѣти дома, а тымчасомъ судъ мавъ пустити на волю того, що пустивъ его маєтокъ зъ дымомъ! Кого мавъ вôнъ на думцѣ — не сказавъ нѣкому, лише — по его думцѣ — пôдпальникомъ не бувъ обжалованый парôбокъ; того зовсѣмъ не скрывавъ вôнъ.

Надôйшовъ день судовои розправы. Павло самъ зробивъ для батька крѣсло, на котрôмъ бы его можна було перенести и не дати ему томитись ходомъ. Въ тôмъ крѣслѣ внесено его на вôзъ и уставлено выгôдно въ сѣнѣ.

Бѣдна, незвычайно бѣдна пôдвода повезла родину Майгеферôвъ до мѣста, бо всѣ лучшй возы и вôзки згорѣли до тла. На сѣдалахъ зъ соломы поклавъ Павло старй дырки зъ коней, вытертй и подертй вôдъ довголѣтного уживаня. Середъ того такъ очевидного недостатку лежавъ панъ дому на днѣ воза, стогнавъ и клявъ на перемѣну; жѣнка его сидѣла высше зъ лицемъ блѣдымъ и зажуренымъ, а немовь ґеній того упадку и нужды, вѣчно процвитаюча молодость, що й посередъ руинъ чарує своєю красою, блестѣли двѣ збытошнй пары очей дѣвчатъ. Тымъ сумнымъ вôзкомъ повозивъ Павло зъ тяжко задуманымъ лицемъ, бо соромно було ему, що перший разъ вѣзъ усѣхъ своихъ десь дальше а не мôгъ дати имъ лучшого воза и коней.

На пожовклôмъ поли клали ся втомленй промѣнѣ жовтневого сонця; де-не-де сторчали

бôчнй галузи. Перша зъ нихъ выйде зъ улицѣ Льва Сапѣги и пôйде улицею Коперника въ гору до ставу Пелчиньского, де буде устроєна центральна стація. Друга выйде зъ улицѣ Килиньского, пôйде улицею Гетманьскою, окружить площу Марійску вôдъ стороны улиць Театральнои, Собѣского и Валовои, зверне на площу Галицку, перетне шляхъ трамваю кôнного и пôйде улицями Баторого, Паньскою, Зиблнкевича, св. Софіи до площи выставы краєвои за Стрыйскимъ паркомъ. Третя галузь буде вести зъ улицѣ Лычакôвскои, улицею св. Петра до кладовища Лычакôвского.

— **Про холеру** въ повѣтѣ борщѣвскôмъ прийшла вѣстка въ суботу, що тамъ не захорувавъ нѣхто бôльше. Зъ хорыхъ, выказаныхъ попередно, померла въ Кудринцяхъ одна особа; лѣчить ся ще троє.

— **Тифъ у Львовѣ** значно ослабъ. Въ послѣднôмъ тыждни захорувало на ту слабôсть лише пятеро новыхъ осôбъ.

— **Убийство за ґрунтъ.** Дня 8 с. м. вечеромъ въ Руднѣ малôй, въ повѣтѣ глогôвскôмъ, убили два шваґры Хмаѣ Гната Кота, зъ котрымъ жили въ невгодѣ и сварцѣ о частину ґрунту. Хмаѣвъ увязнено.

— **Въ справѣ звѣстныхъ обманьствъ** мытовыхъ въ Краковѣ арештовано вчера пятнацятьохъ купцѣвъ склепôвъ сукончыхъ, самыхъ жидôвъ.

— **Кружки рôльничи.** Зô справозданя заряду кружкôвъ (kółek) рôльничихъ подаємо сихъ кôлька даныхъ про розвôй сеи институціѣ. Въ першôмъ чвертьроцѣ с. р. завязало ся 26 новыхъ „кружкôвъ", обôймаючихъ 26 громадъ и 766 членôвъ. Зô згаданыхъ 26 кружкôвъ припадає: 4 на повѣтъ перемышляньскій, 3 на повѣтъ ряшôвскій, по 2 на повѣты: бжескій, бучацкій, лимановкій и мостискій; по 1 кружку на повѣты: бяльскій, березôвскій, новоторгскій, пильзненьскій, рогатиньскій, ропчицкій, самбôрскій, снятиньскій, станіславôвскій, теребовельскій и золочѣвскій. Загаломъ истнує теперъ 851 кружкôвъ, обôймаючихъ 1171 громадъ и 40.061 членôвъ звычайныхъ. Въ роцѣ 1893 розôславъ головный зарядъ до 32 кружкôвъ 975 книжокъ, такъ що теперь находить ся по читальняхъ товариства 50.243 книжокъ. Въ тôмъ часѣ спроваджено за посередництвомъ головного заряду: 1) льну инфлянтского за 3.879 зр. 42 кр; 2) насѣння пашѣ, збôжа и огороднины за 4.931 зр.; 3) машинъ и знарядôвъ рôльничихъ за 380 зр.; разомъ за 9.190 зр. 42 кр. Крôмъ того перевѣвъ головный зарядъ люстраціѣ господарскй въ 315 громадахъ 23-ехъ повѣтôвъ и на 2 зъѣздахъ повѣтовыхъ кружкôвъ въ Ярославѣ и Рогатинѣ, або разомъ въ 317 мѣсцевостяхъ 25 повѣтôвъ. Въ тыхъ люстраціяхъ брало участь 11.130 осôбъ мужчинъ и женщинъ. Крамниць при кружкахъ истнує теперь около 600. Оборотъ въ нихъ рôзный: вôдъ 1000 до 40.000 зр. рôчно, а вложеный капіталъ обертає ся пересѣчно вôдъ 20 до 70 разôвъ на рôкъ. Орґанъ заряду Przewodnik має 1.130 передплатникôвъ.

— **Сумна пригода** лучила ся аеронавтѣ Туле, котрый разомъ зъ двома приятелями пустивъ ся бальономъ зъ Брукселѣ въ дорогу надземну. Темнои ночи 9 с. м. злетѣли они въ гору. Вѣтеръ бувъ дуже сильный и черезъ то не могли они правити по волѣ бальономъ. Надъ раномъ побачили, що вѣтеръ загнавъ ихъ надъ море, тодѣ они стали готовитись, щобы высѣсти. Спустили котвицю, та вже було за пôзно. Вѣтеръ загнавъ ихъ уже на во у, котвиця не могла въ пѣску застрягнути и бальономъ кидало зô скалы на скалу. Вкôнци недалеко Етапаль упали они въ море. Добре, що недалеко плывъ човенъ зъ людьми, котрѣ выратували смѣлыхъ подорожникôвъ вôдъ смерти, хочь покалѣченыхъ, та всежъ при житю.

† Посмертнѣ вѣсти.

Симеонъ Романчукъ, емеритованый учитель народный (отецъ професора и посла Юліяна), умеръ дня 13 с. м. въ Завадовѣ коло Стрыя въ 87 ôмъ роцѣ житя. Покôйный задля своеи праведности, честности и иншихъ прикметъ бувъ загально поважный и люблєвый, и лишивъ яко учитель и яко Русинъ найкрасшу память по собѣ. Зъ мізернои платнѣ учительскои 147 зр. (въ 1840 и 1850 рокахъ) выховавъ двохъ сынôвъ, старшого, що померъ передъ 30 роками священикомъ, и молодшого, посла. Школа въ Дулѣбахъ пôдъ Стрыємъ, де покôйникъ довгій часъ учивъ, мала широку славу и на кôлька миль доокола священики, приватнѣ офіціялісты, посесоры давали до неи своихъ сынôвъ, замѣсть до поблизького мѣста. За 47-лѣтну учительску службу одержавъ покôйный срѣбный хрестъ въ короною. — Александеръ Зражевскій, приходникъ въ Молодятинѣ, пѣстиньского деканата, померъ у велику суботу въ 66 р. житя а 41 священьства. — Юліянъ Козиньскій заступникъ учителя при ґимназіи въ Тарновѣ, померъ на сухоты. Тому пять лѣтъ скôнчивъ вôнъ богословє у Львовѣ. — Померли: дръ Адольфъ Гекъ, судовый адіюнктъ и бувшій доцентъ львôвского університету; Мальвина Оговоньска, польска писателька и учителька не університетѣ въ Болоніи.

Господарство, промыслъ и торговля

— **Станъ воздуха** за минувшѣ добы числячи вôдъ 12 год. въ полуд. дня 15 с. м. до 12 год. въ полудне дня 17 с. м.: середна теплота була + 6·0° Ц., найвысша + 13·4° Ц. (вчера по полудни), найнизша — 2·8° Ц. въ суботу въ ночи. Барометеръ опадає (760). Вѣтеръ буде пôвпôчно-захôдный, мѣрный, теплота опаде до + 2·0° Ц. небо буде захмарене; хвилєвый снѣгъ зъ дощемъ.

— **Цѣна збôжа у Львовѣ** дня 15 с. м.: пшениця 7·— до 8·—; жито 6·— до 6·25; ячмѣнь 5·— до 5·75; овесъ 5·25 до 6·—; рѣпакъ 10·25 до 12·25; горохъ 6·50 до 9·50; вика 4·75 до 5·25; насѣнє льняне 11·— до 11·25; бôбъ 6·— до 9·—, бобикъ —·— до —·—; гречка —·— до —·—; конюшина червона 67·— до 73·—; бѣла 75·— до 90·—; шведска —·— до —·—; кминокъ 23·— до 24·—; анижъ 39·— до 40·—; кукурудза стара —·— до —·—; нова —·— до —·—; хмѣль —·— до —·—; спірітусъ готовый 12·— до 13·—.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Петербургъ 17 цвѣтня. Journ. de St. Petbg. обговорюючи подѣѣ въ Сербіи каже, що выступленє короля було дѣломъ силы и мудрости, котрымъ закôнчивъ ся лихій а заразомъ и небезпечный станъ въ Сербіи. Спокôй, зъ якимъ все вôдбувало ся, єсть доказомъ, що наставшій переворотъ вôдповѣдавъ бажанямъ народу и интересамъ краю. Россія має велику симпатію для Сербіѣ и рада бы щиро, щобы Сербія розвивала ся щасливо и мирно у своємъ внутрѣ, та щобы наставше якъ разъ мудре дѣло мужескои вôдваги короля причинило ся для добра спорôдненого народу, котрый завдячує Россіи своє освобожденє.

Брукселя 17 цвѣтня. Демонстранты напали на проходѣ тутешного бурмістра Бульса, та побили єго тяжко тростиновою палицею наповненою оловомъ.

Бѣлградъ 17 цвѣтня. Коли въ суботу вечеромъ усунено сторожу зъ передъ дому бувшого мінистра Авакумовича, явили ся заразъ ліберали, щобы єго повитати. Тогды збѣгло ся зарязъ множество людей, котрѣ высвистуючи и выкрикуючи зробили ліберадамъ велику демонстрацію. Коли жандармерія не могла дати собѣ рады зъ демонстрантами, выслано вôддѣлъ кавалеріи и той зробивъ порядокъ.

Розкладъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

(важный вôдъ 1 мая с. р.)

Вôдходять:	Курєръ		Особовыѣ			Мѣшаный
До Кракова	3·07	10·41	5·26	11·01	7·56	—
„ Пôдволочискъ въ Пôдз.	3·10	—	10.02	10·52	—	—
(зъ голов. двор.)	2·58	—	9·41	10·26	—	—
„ Черновецъ	6·36	—	9·56	3·22	10·56	—
„ Стрыя	—	—	6 16	10·21	7·41	—
„ Белзця	—	—	9·51	—	—	—
„ Сокаля	—	—	—	—	—	7·36
„ Зымнои Воды	—	—	4·36	—	—	—

Приходять:	Курєръ		Особовый			Мѣшаный
Зъ Кракова	6·01	2·05	9·01	6·46	9·32	—
„ Пôдволоч. на Пôдзам.	—	2·45	9·17	6·55	—	—
„ (на гол. двор).	—	2·57	9·40	7·21	—	—
„ Черновецъ	10·09	—	7·56	1.42	7·06	—
„ Стрыя	—	—	1·41	9·16	2·35	—
„ Белзця	—	—	4·48	—	—	—
„ Сокаля	—	—	—	—	—	8·35

Надôслане.

корчѣ ялôвцю зпомѣжь жовтои зôсхлои травы; деинде блестѣли калужѣ воды дощевои, а зъ придорожныхъ карловатыхъ вербъ звисало зôсохле листє, мовь мертвѣ птахи.

— Тямишь, якъ тому двацять оденъ лѣтъ ѣхали мы тою самою дорогою? — вымовила панѣ Єлисавета, звертаючись до мужа, а потомъ обняла Павла поглядомъ ревнымъ, пригадавши собѣ, що тодѣ держала єго при грудяхъ.

Майгеферъ вôдворкнувъ щось пôдъ носомъ, бо взагалѣ не любивъ споминôвъ, а до того ще й *такихъ* споминôвъ. Але панѣ Єлисавета зложила руки и задумала ся глубоко; однакъ не були то мабуть сумнѣ думки, бо усмѣхала ся злегка сама до себе.

Чимъ бôльше зближавъ ся вôзъ до меты, тымъ тяжше було Павлови на серци; вôнъ простягнувъ ся на сѣдалѣ, а по тѣлѣ єго все мурашки ходили.

Той страшный пожаръ зô страшнѣйшою ще ясностю ставувъ передъ єго очима и середъ тои тревоги, котра єго нападала на думку, що за хвилю стане помѣжь чужими людьми и буде мусѣвъ говорити, вôдчувавъ также якесь щастє, коли пригадавъ собѣ, якъ середъ клубôвъ дыму и огню стоявъ понадъ всѣми на даху, працюючи и приказуючи; єму одному всѣ пôдлягали, єго одного слухали, вôнъ оденъ бувъ тымъ, що середъ загального заколоту не втративъ головы.

— А таки може бы й я здавъ ся до чого въ потребѣ! — сказавъ потѣшаючи себе, та за тѣмъ тымъ сильнѣйше вôдчувавъ сумный гнетъ свого теперѣшного безсильного житя. Вже то нѣколи не змѣнить ся... хиба гôрше може бути зъ року на рôкъ — подумавъ собѣ. Наразъ почувъ за собою зôтхненє матери и то, що думавъ передъ хвилею, здалось єму марнымъ самолюбствомъ, бракомъ серця.

— Ту не о мене йде — шепнувъ тихенько, ажь ось и въѣхавъ уже вôзокъ у браму мѣста.

Передъ червонымъ будынкомъ судовымъ зъ высокими камѣнными сходами и склеплеными въ луки вôкнами ставувъ вôзокъ. Недалеко стоявъ добре знаный єму кабріолетъ а станґретъ на кôзлѣ мавъ на головѣ ще таку саму шапку зъ червонымъ кутасомъ, якъ та, що то колись такъ дуже импонувала Павлови.

Коли батька зняли зъ воза, то й єму впавъ заразъ въ око гарный повôзъ.

— А! и той гультай тутъ! — крикнувъ — побачимо, чи буде мôгъ глянути менѣ въ очи. При помочи возного Павло внѣсъ батька до комнаты, де ждали свѣдки. Мати и сестры пшли за ними, а люде ставали и приглядали ся тôй сумнôй процесіи.

(Дальше буде.)

За редакцію вôдповѣдає Адамъ Креховецкій.

С. Кельсенъ у Вѣдни

поручае

Кльосеты зъ переплывомъ воды и безъ того. — Руры клосетовй. — Каналовй насады зъ патентовымъ замкненемъ.—Зббрники на воду.— Комплетнй уряджена купелевй. — Вентіляторы. — Приборы до водотягôвъ, якъ такожъ руры лянй и кованй. — Помпы, фонтаны и и всякй арматуры.

Заступники дла ГАЛИЧИНЫ и БУКОВИНЫ

Львôвъ ГАМЕЛЬ и ФАЙГЕЛЬ Коперніка 21.

На жадане высылае ся каталььоґи.

ВѢДЕНЬСКА ФАБРИКА АМАЛІѢ

поручае

найновѣйше патентоване начине кухонне зъ внѣ ґальванічно нікльоване, у внутрѣ повлечене чистою и дуже тревалою емаліею.

До набутя у Ивана Шумана у Львовѣ

площа Бернардиньска и у всѣхъ бôльшихъ торговляхъ зелѣза.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купуе и спродае

ВСЯКЙ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадноѝ провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае:

4½% листы гіпотечнй.	4% пожичку пропінаційну галицку.
5% листы гіпотечнй преміованй.	5% „ „ буковиньску.
5% листы гіпотечнй безъ преміи.	4½% пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
4½% листы Тов. кредитового земс.	4½% пожичку пропінаційну угорску.
4½% листы Банку краевого.	
4½% пожичку краеву галицку.	

4% угорскй Облигаціи индемнизаційнй,

котрй то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купуе и продае по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймае вôдъ Вп. купуючихъ всякй вылььосованй, а вже платнй мѣсцевй паперы цѣннй, якъ такожъ купоны за готôвку, безъ всѣлякои провізіи, а противно замѣсцевй лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляе новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрй самъ поносить. 8

!!Важне для Священиковъ!!

Руска біблія

о 7 томахъ (комплетъ).

Зъ малюнками о краснôй оправѣ

выдане

МИХАЙЛА ДЗѢКОВСКОГО

Набути можна за цѣну знижену **10 зр.** — Пôдъ адресею **Иванъ Новакъ** улиця Госевского ч. 241 у Львовѣ.

Инсераты

(„оповѣщеня приватнй") якъ для „Народнои Часописи" такъ такожъ для „Ґазеты Львôвскои" принимае лишь „Бюро Дневникôвъ" **Людвика Пльона**, при улици Кароля Людвика ч. 9, де такожъ знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Бюро оголошень и дневникôвъ

приймае

ОГОЛОШЕНЯ

до всѣхъ дневникôвъ

по цѣнахъ ориґінальныхъ.

До

Народнои Часописи, Ґазеты Львôвскои и „Przegląd-у"

може лише се бюро анонсы приймати.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.